Приповідки 5

Облудні чари перелюбки 1-6; небезпеки чужоложства 7-14; радощі подружньої любови 15-20; Бог усевидючий 21-23

1 Мій сину! слухай уважно мудрости моєї, | прихили ухо твоє до розуму мого:

2 щоб ти зберіг собі розсудок, | і щоб наука уста твої зберегла.

3 Бо мед із уст чужої жінки капає, | і бесіда її масніша від олії,

4 але скін її гіркий, немов полин, | і гострий, наче меч двосічний.

5 Ноги її низходять до смерти, | кроки її простують до Шеолу.

6 Стежки життя вона не знає; | хода її непевна, їй до того байдуже.

7 Отож, сину мій, слухай мене, | не відступай від слова уст моїх.

8 Відсторони твою дорогу геть від неї, | не наближайсь до дверей її дому,

9 щоб не довелось віддати іншим твою славу, | а твоїх літ - людям немилосердним;

10 щоб не наживалися твоїм добром чужинці, | щоб труди твої не переходили в чужий дім,

11 щоб не стогнав ти по тому, | як тіло твоє і твоя плоть змарніють,

12 щоб не казав: “Чом же я науку ненавидів, | серце моє погордувало докором?

13 Я голосу вчителів моїх не слухав, | і до наставників моїх не нахиляв я вуха.

14 Я мало не потрапив у крайнє лихо | поміж зборищем-громадою!”

15 Пий воду з твого водозбору, | воду, що б'є із власної криниці.

16 Чому б твої джерела мали розливатися навколо, | твої потоки по майданах?

17 Нехай будуть тобі одному, | а не чужим разом з тобою.

18 Нехай живець твій буде благословенний, | втішайся дружиною твоєї юности.

19 Премила лань! Люба сарна! | Нехай її чари упоюють тебе повсякчас, | у любощах її стало кохайся!

20 Для чого тобі, сину, захоплюватися чужою, | до грудей сторонньої горнутись?

21 Дороги людські в Господа перед очима, | і він вирівнює всі стежки їхні.

22 Злого ловлять власні переступи, | у пута власного гріха він потрапляє.

23 Він помирає з-за браку науки, | з-за своєї надмірної глупоти він блукає.